

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1366/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913217323
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6913217323.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO CHE - 100.023.266, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, proti odporcovi L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XX, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa č. 5/A, 2/ Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, zastúpeného advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 542,36 € s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 13C/463/2013-117 zo dňa 09.09.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu (štvrtý výrok) **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 19,61 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 315,23 € spolu so 6,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 315,23 € od 14.09.2012 do zaplatenia, vzhľadom na premlčanie nároku navrhovateľa, zamietol (prvý výrok); konanie v časti o zaplatenie sumy 227,13 €, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 315,23 € od 28.01.2013 do zaplatenia a úroku odvodeného od zmluvnej pokuty vo výške 4,2250 % od 28.01.2013 do zaplatenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 589,52 €, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 6,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 315,23 € do zaplatenia, z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom zastavil (druhý výrok); odporcovi náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok); navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 153,03 €, a to právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (štvrtý výrok).

Výrok o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu odôvodnil okresný súd tým, že vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) právo na náhradu trov konania. Pokiaľ by súd na premlčanie neprihliadal ex offo, urobil by tak na základe námietky premlčania vnesenej vedľajším účastníkom v jeho podaní zo dňa 31.03.2014, a dospel by k totožnému právnenému záveru o premlčaní uplatneného nároku navrhovateľa. Vedľajšiemu účastníkovi priznal uplatnené trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia; vyjadrenie zo dňa 31.03.2014 a účasť na pojednávaní dňa 09.09.2014), jeden úkon vo výške 36,52 € s tromi režijnými paušálmi po 8,04 €, spolu vo výške 133,38 € a 20 % DPH

za úkon - účasť na pojednávaní (podľa § 13a ods. 1 písm. a/, c/ a d/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.); náhradu za stratu času (v zmysle § 17 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.) za cestu uskutočnenú dňa 09.09.2014 z Lučenca do Rimavskej Soboty a späť (dve polhodiny vo výške 26,80 €, z ktorej sumy 1/5 z dôvodu účasti na ďalších pojednávaniach v uvedený deň predstavuje 5,36 € + 20 % DPH) a náhradu cestovných výdavkov (podľa § 15 písm. a/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.) za cestu uskutočnenú dňa 09.09.2014 z Lučenca do Rimavskej Soboty a späť (pri počte 58 prejazdených km, spotrebe 7 litrov/100 km, cene pohonných hmôt vo výške 1,50 €/liter a koeficiente náhrady vo výške 0,183 €, vo výške 16,70 €, z ktorej sumy 1/5 predstavuje 3,34 € + 20 % DPH), a teda trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 153,03 €.

Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o povinnosti nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (štvrtý výrok) podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie. Navrhol zmenu napadnutého výroku rozsudku v zmysle nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Namietal, že v danom prípade bola účasť vedľajšieho účastníka v konaní, navyše zastúpeného právnym zástupcom, zbytočná a neúčelná. Vedľajší účastník musí byť podľa navrhovateľa sám zo svojej podstaty schopný poskytovať spotrebiteľom právnu ochranu a pomoc v spotrebiteľských súdnych sporoch. Poukázal na skutočnosť, že v prípade spotrebiteľských zmlúv je súd v súlade s ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa z úradnej povinnosti povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Odporca, ako spotrebiteľ, by v konaní dosiahol rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti. Zo strany vedľajšieho účastníka sa preto nejedná o účelne vynaložené trovy. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka predstavujú formulárové podania, ktoré musia byť súdu prvého stupňa známe z úradnej činnosti. Navrhovateľ na podporu svojho názoru o účelnosti trov konania, ako predpokladu ich priznania, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/5/2013, ako aj konkrétne rozhodnutia vydané ústavným súdom a všeobecnými (krajskými) súdmi Slovenskej republiky. Správnym procesným postupom mal súd prvého stupňa o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu rozhodnúť podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznať.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka potvrdiť. Vstupom do konania naplnil svoj primárny účel, a to ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa. V meritórnom vyjadrení zo dňa 31.03.2014 poukázal nie len na skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa na súde uplatnil premlčanú pohľadávku, ale taktiež na nekalosť obchodnej praxe v podobe Dohody o uznaní dlhu. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný aj v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľov, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Pokiaľ by Združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu, až znefunkčneniu aktivít Združenia v prospech spotrebiteľov, čo by samozrejme vyhovovalo ekonomickým záujmom navrhovateľa, ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami ako navrhovateľ. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa o formulárovom charaktere jeho podaní, keď poukázal na to, že sú to práve inkasné spoločnosti, ktoré podávajú obdobné návrhy v tisíckach súdnych konaní, za ktoré si tiež uplatňujú náhradu trov právneho zastúpenia; zdanlivá rutinnosť podaní vedľajšieho účastníka potom vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony inkasnej spoločnosti. V súvislosti s námietkou navrhovateľa o povinnosťou súdu prihliadať na premlčanie nároku navrhovateľa ex offio podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, vedľajší účastník zdôraznil že, v čase keď právny predchodca navrhovateľa podal návrh na začatie konania, súd túto povinnosť nemal, pretože predmetná novela zákona o ochrane spotrebiteľa nadobudla účinnosť dňa 01.05.2014. Uviedol, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, a práve preto je v konaní právne zastúpený advokátom. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré zároveň vyčíslil v sume 19,61 €.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu k odvolaniu doručil odvolací súd právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa .06.2015 (č.l. 142 spisu) na vedomie.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu (štvrtý výrok) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi konania zúčastniť aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 25.06.2013 sa pôvodný navrhovateľ - spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., IČO: 35 925 922, so sídlom v Bratislave, Mliekarenská č. 10, voči odporcovi domáhal zaplata sumy 542,36 € s príslušenstvom titulom neuhradenej časti úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 07.06.2007. Dňa 20.11.2013 doručil vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu; vstup vedľajšieho účastníka do konania oznámil okresný súd pôvodnému navrhovateľovi vo výzve zo dňa 25.03.2014. Vo vyjadrení zo dňa 31.03.2014 sa vedľajší účastník zaoberal analýzou spotrebiteľského vzťahu založeného zmluvou o úvere uzatvorenou dňa 07.06.2007; uviedol, že zmluva o úvere, ako prvotný právny titul, obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky a absentujú v nej zákonné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov; vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, pričom tiež poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky obsiahnutej vo formulári Dohody o uznaní dlhu zo dňa 14.09.2012, a tým jej neplatnosť; žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si aj náhradu trov konania spolu v sume 89,12 € za dva úkony právnych služieb po 36,52 € (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 31.03.2014) spolu s dvomi režijnými paušálmi po 8,04 €. Uznesením č.k. 13C/463/2013-77 zo dňa 29.05.2014 okresný súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že namiesto pôvodného navrhovateľa do konania vstúpil navrhovateľ. Na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 09.09.2014 bolo súdu doručené upresnenie faxového podania navrhovateľa zo dňa 08.09.2014, ktorým vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť v časti o zaplata sumy 227,13 €, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 315,23 € od 28.01.2013 do zaplata a úroku odvodeného od zmluvnej pokuty vo výške 4,2250 % od 28.01.2013 do zaplata tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 589,52 €, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 6,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 315,23 € do zaplata, a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Okresný súd vo veci pojednával v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa a odporcu s tým, že prihliadol na obsah spisu a dovtedy vykonané dôkazy; potom ako vypočul prítomného zástupcu vedľajšieho účastníka a vyhlásil dokazovanie za skončené, napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa v časti o zaplata sumy 315,23 € spolu so 6,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 315,23 € od 14.09.2012 do zaplata zamietol, konanie v časti o zaplata sumy 227,13 €, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 315,23 € od 28.01.2013 do zaplata a úroku odvodeného od zmluvnej pokuty vo výške 4,2250 % od 28.01.2013 do zaplata tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 589,52 €, pričom odo

dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 6,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 315,23 € do zaplattenia, zastavil a rozhodol o trovách konania.

V priebehu konania oznámilo svoj vstup do konania, ako vedľajší účastník na strane odporcu, aj Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, IČO: 42 326 923, ktoré však na oznámenie súdu o tom, že do konania už vstúpil na ochranu spotrebiteľa iný vedľajší účastník, reagovalo „oznámením o vystúpení vedľajšieho účastníka z konania“.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Z citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník na strane odporcu má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Nakoľko v konaní došlo k zamietnutiu návrhu a právo na náhradu trov konania vzniklo podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. odporcovi, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia.

Základná odvolacia námietka navrhovateľa spočívala v tom, že trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, resp. že účasť vedľajšieho účastníka v konaní (jeho právna pomoc) nebola v danom prípade vôbec potrebná,

nakoľko ak ide o spotrebiteľskú vec je súd z úradnej povinnosti povinný prihliadať na premlčanie uplatňovaného nároku. Odporca by tak bol v konaní úspešný aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník podľa navrhovateľa neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti.

V prejednávanej veci je nepochybné (svedčí o tom výsledok konania), že navrhovateľ uplatnil premlčaný nárok, premlčanie ktorého namietal vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu dňa 31.03.2014 vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa. Vedľajší účastník v predmetnom vyjadrení vytýkal okrem iného i nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.06.2007, v dôsledku čoho je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal tiež na neprijateľnosť zmluvnej podmienky obsiahnutej vo formulári Dohody o uznaní dlhu zo dňa 14.09.2012, a tým jej neplatnosť, pričom zdôraznil, že zámer navrhovateľa o dosiahnutie vymožitelnosti pohľadávky podpísaním takejto dohody je potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku. Vzhľadom na uvedenú účelnú a konkrétnu ochranu odporcu ako spotrebiteľa v konaní, nemožno brať na zreteľ odvoláciu námietku navrhovateľa poukazujúcu na zbytočnosť a neúčelnosť účasti vedľajšieho účastníka v konaní.

Navrhovateľ uplatnil v konaní premlčaný nárok zrejme v domnienke, že odporca nebude namietat premlčanie v dôsledku svojej neznalosti. V odvolaní poukázal na zmeny právnej úpravy, a to konkrétne ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je súd povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy z úradnej povinnosti. S námietkou navrhovateľa spochybňujúcou účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemožno súhlasiť, pretože námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa vznesenú zo strany vedľajšieho účastníka vo vyjadrení zo dňa 31.03.2014 je nevyhnutné považovať za vznesenú dôvodne. Okolnosť, že na premlčanie nároku dodávateľa v spotrebiteľských veciach musí súd prihliadať ex offo, nie je pre posúdenie dôvodnosti a účinnosti obrany vedľajšieho účastníka na strane odporcu relevantná, a to už len z dôvodu, že v prejednanom prípade nedošlo k posudzovaniu premlčania nároku navrhovateľa (s následným zamietnutím návrhu navrhovateľa) z úradnej povinnosti, ale práve na návrh vedľajšieho účastníka, ktorý premlčanie nároku navrhovateľa, v rámci ochrany práv spotrebiteľa uplatňoval. Náklady vedľajšieho účastníka vynaložené na právnu pomoc preto boli podľa odvolacieho súdu vynaložené účelne.

V prejednávanej veci vzniklo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 36,52 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, 2. vyjadrenie k návrhu zo dňa 31.03.2014 v sume 36,52 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 3. účasť na pojednávaní dňa 09.09.2014 v sume 36,52 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 20 % DPH; z náhrady za stratu času za cestu uskutočnenú dňa 09.09.2014 z Lučenca do Rimavskej Soboty a späť (dve polhodiny vo výške 26,80 €, z ktorej sumy 1/5 z dôvodu účasti na ďalších pojednávaniach v uvedený deň predstavuje 5,36 € + 20 % DPH) a z náhrady cestovných výdavkov za cestu uskutočnenú dňa 09.09.2014 z Lučenca do Rimavskej Soboty a späť (pri počte 58 prejazdených km, spotrebe 7 litrov/100 km, cene pohonných hmôt vo výške 1,50 €/liter a koeficiente náhrady vo výške 0,183 €, vo výške 16,70 €, z ktorej sumy 1/5 predstavuje 3,34 € + 20 % DPH), t.j. trovy právneho zastúpenia predstavujúce celkom sumu 153,03 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní konkrétne namietal, že vedľajší účastník musí byť sám schopný zo svojej podstaty poskytovať právnu pomoc, v tomto smere odvolací súd poukazuje na vyššie uvedenú argumentáciu o práve vedľajšieho účastníka dať sa v občianskom súdnom konaní zastúpiť zástupcom z radov advokátov (právo na právnu pomoc), z ktorého vyplýva aj právo na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia. Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacou námietkou navrhovateľa ohľadne neúčelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzhľadom na tvrdený formulárový charakter podania vedľajšieho účastníka, pretože z jeho vyjadrenia zo dňa 31.03.2014 vyplýva, že obsahuje konkrétne relevantné údaje (suma úveru, konkretizácia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj Dohody o uznaní dlhu, dátum zosplatnenia pohľadávky, dátum doručenia návrhu na súd) potrebné na posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania a tvrdených nedostatkov spornej spotrebiteľskej zmluvy, ako

aj Dohody o uznaní dlhu; podanie vedľajšieho účastníka preto pre účely rozhodnutia o trovách konania nepovažuje odvolací súd za formulárové podanie.

V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa, že okresný súd mal pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v celom rozsahu neprizná, odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne také právne relevantné dôvody, pre ktoré by súd nemal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania priznať. Navrhovateľom tvrdená neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka z dôvodu, že vedľajší účastník svojím konaním nijako neprispel k meritórnemu rozhodnutiu súdu, nie je takým dôvodom hodným osobitného zreteľa ako má na mysli ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. V danom prípade nemožno tvrdiť, že vedľajší účastník svojím konaním nijako neprispel k meritórnemu rozhodnutiu súdu, nakoľko konanie bolo zastavené práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej právnej pomoci formou vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu a v ňom vznesenej námietky premlčania. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa nie je možné určiť ani okolnosť, že pre vstup vedľajšieho účastníka nebol daný žiadny dôvod (túto okolnosť vyvrátil odvolací súd už vyššie).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu (štvrtý výrok) s odkazom na § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 €, ktoré však nesprávne vyčíslil. Po zastavení konania v časti istiny 227,13 € odvolaním napadnutým rozsudkom okresného súdu č.k. 13C/463/2013-117 zo dňa 09.09.2014, predstavuje predmet konania istina v sume 315,23 €. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, by potom právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka mala patriť odmena za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 12,45 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej; vzhľadom na predmet odvolania predstavovala odmena za jeden úkon právnej služby sumu 24,90 €) + režijný paušál vo výške 8,04 €, t.j. odmena predstavujúca spolu sumu 20,49 €. Nakoľko je súd pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p. viazaný návrhom a to i v prípade, že trovy konania nie sú vyčíslené v správnej výške, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu za uvedený úkon patrí náhrada trov konania, avšak len v uplatnenej sume 8,30 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 20 % DPH, a teda trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v celkovej sume 19,61 € ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajší účastník požiadal o zaplatenie náhrady trov odvolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu vedený v E. banka, a.s. L. č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.